

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Sîrbu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 27 decembrie 2017 Ion Sîrbu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul nr.542ef din 04 decembrie 2017 emis de către comisarul-șef al Inspectoratului General al Poliției, în calitate de specialist principal al Secției planificare, misiuni și dirijare operațională a Direcției management operațional a Inspectoratului General al Poliției, inspector principal, Sîrbu Ion, a fost sancționat disciplinar, cu avertisment, pentru încălcarea prevederilor art.6 și art.26 alin. (1), lit.b) și c) din Legea nr.320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului.

Ordinul nr.542ef din 04 decembrie 2017 se referă la exercitarea atribuțiilor de serviciu, în perioada 05 iunie 2017 – 06 iulie 2017, fiind aplicabile normele materiale a Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012 în vigoare pînă la modificările survenite la 07 iulie 2017.

Cu ordinul menționat nu este de acord deoarece este ilegal, fiind emis contrar prevederilor legii și contrar procedurii stabilite.

Conform ordinului contestat, dînsul a fost sancționat disciplinar pentru fapte manifestate prin neexaminarea și elaborarea în termen a răspunsului în adresa instituției ombudsmanului pe marginea problematicii relevate urmare a vizitelor

realizate în izolatoarele de detenție provizorie. Invocă angajatorul că, inspectorul principal, Ion Sîrbu, nu a examinat demersul și avizele instituției ombudsmanului înaintate în adresa Inspectoratului General al Poliției și că materialele nu au fost predate în cancelaria DMO a IGP, pentru a fi anexate la nomenclator.

În calitate de temeuri de drept au fost indicate art.6 al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, care prevede că Poliția cooperează cu alte organe de drept în modul stabilit de legislație și de actele normative ale Ministerului Afacerilor Interne și ale Inspectoratului General al Poliției și art.26 alin. (1), lit.b) și c) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr.320 din 27 decembrie 2012, care prevede că polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute.

Astfel, prin emiterea ordinului nr.542ef din 04 decembrie 2017, angajatorul ar fi constatat îndeplinirea necorespunzătoare a anumitor atribuții de serviciu, însă în privința sa nu a fost aprobată o fișă de post, care ar descrie în mod explicit și previzibil atribuțiile sale de serviciu și care reprezintă baza tehnico-normativă ce ghidează activitatea executivă a polițistului.

Prin urmare, Inspectoratul General al Poliției a desfășurat o anchetă de serviciu părtinitoare, lipsită de obiectivitate și ca rezultat l-au sancționat disciplinar în temeiul unor norme juridice cu caracter general și în lipsa unor temeuri juridice exprese, care ar fi corelate cu încălcarea unor atribuții de serviciu bine-delimitate.

În ordinul contestat, angajatorul a constatat că Ion Sîrbu, nu ar fi predat materialele anexate în cancelaria DMO a IGP, pentru a fi anexate la nomenclator, însă primul a neglijat faptul că la momentul primirii și predării materialelor în cancelarie, în registrele de evidență, nu există parafă pentru contrasemnarea executorului de predare și a secretariatului de primire a materialului pentru rebutarea demersului, petiției. Totodată, în cadrul instituției nu au fost aduse la cunoștință, careva ordine interne sau regulamente prin care sunt stipulate modalitatea de primire-predare și a circulației materialelor pe interiorul subdiviziunii.

Astfel, în lipsa unor acte normative care ar organiza activitatea internă a subdiviziunii, aferentă circulației înscrisurilor pe interior, angajatorul a presupus în mod eronat că dînsul nu și-ar fi îndeplinit în mod corespunzător obligațiile de serviciu.

S-a menționat că pe ordinul contestat, lipsește semnătura șefului Direcției juridice a IGP, comisar principal, Sergiu Țurcanu și coordonarea ordinului cu Direcția juridică, fapt care denotă că ordinul de sancționare a fost emis contrar procedurii prevăzute de pct.76 din Statutul disciplinar.

Ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare i-a fost lezată reputația profesională, dînsul pe parcursul a mai mulți ani manifestându-se ca fiind un polițist responsabil și sîrguincios; nu i s-a achitat premiile anuale care au fost acordate colegilor săi, astfel fiind supus unei situații de stres continuu, care se menține pînă în prezent.

La 25 aprilie 2018 reclamantul Ion Sîrbu, prin intermediul avocatului Adrian Grosu, a înaintat cerere privind concretizarea pretențiilor, solicitînd anularea ordinului nr.524ef din 04 decembrie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a specialistului principal al Secției planificare misiuni și dirijare operațională a

Direcției management operațional a Inspectoratului General al Poliției, inspector principal, Sîrbu Ion, emis de către Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne, ca fiind emis contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite; încasarea din contul Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne a prejudiciului moral în mărime de 4000 lei, cât și a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 2000 lei (f.d. 177-178, vol.I).

Prin hotărârea din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ion Sîrbu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ.

S-a anulat Ordinul nr.542ef din 04 decembrie 2017 cu privire la sancționarea disciplinară a specialistului principal al secției planificare misiuni și dirijare operațională a Direcției management operațional a Inspectoratului General al Poliției, inspector principal Ion Sîrbu.

S-a încasat din contul Inspectoratului General al Poliției în beneficiul lui Ion Sîrbu, cheltuieli de asistență juridică în sumă de 2000 lei.

În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a constatat că atribuțiile specifice activității zilnice care revin fiecărui polițist, se efectuează conform fișei de post care este personală fiecărui angajat or, pîrîtul nu a demonstrat că a fost în sarcina lui Ion Sîrbu să răspundă nemijlocit la avizele și demersurile pe care le primește diviziunea de la Avocatul Poporului. Totodată, nu a fost demonstrat temeiul apariției obligației reclamantului de a oferi răspunsuri Avocatului Poporului.

Potrivit documentelor de intrare s-a stabilit că responsabil de executarea solicitărilor Avocatului Poporului a fost desemnat Alexandru Bejan, prin urmare Ion Sîrbu a fost sancționat neîntemeiat pentru neprezentarea materialelor către cancelaria Direcției Management Operațional a IGP, dat fiind faptul că la momentul predării materialelor către persoanele responsabile din subdiviziune, nu există parafă și/sau registru pentru contrasemnarea executorului care predă materialele, precum și a confirmării recepționării acestor materiale.

Referitor la înaintarea pretențiilor față de Ministerul Afacerilor Interne, s-a constatat că acestea au fost înaintate față de pîrîtul necorespunzător, Inspectoratul General al Poliției este unitatea central de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică, iar Ministerul Afacerilor Interne este organul central de specialitate al administrației publice care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate ce îi sunt încredințate. Pretențiile care rezultă din raporturile de muncă se înaintează instituției în care activează salariatul.

S-a respins pretenția lui Ion Sîrbu cu privire la încasarea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată or, acesta nu a probat prejudiciul moral, cât și faptul că sancțiunea disciplinară cu avertisment a fost de natură să-i provoace suferințe psihice sau morale de o intensitate sporită.

Prin decizia din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 aprilie 2018, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Sîrbu împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne cu privire la contestarea actului administrativ, fără modificări.

Pentru a decide astfel, Colegiul Curții de Apel Chișinău a considerat că instanța de fond a examinat pricina sub toate aspectele, stabilind cu certitudine caracterul raportului juridic litigios, circumstanțele de fapt real existente, legea materială aplicabilă, creînd participanților la proces condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților a dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al CEDO.

La 08 octombrie 2018, Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei din 14 august 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia și casarea hotărîrii din 25 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărîri noi de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.(2) lit.a), c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu soluțiile instanțelor ierarhic inferioare și a redat circumstanțele de fapt indicate pe parcursul examinării cauzei.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Astfel, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 august 2018 (f.d. 12, 13-24, vol.II), iar recursul Inspectoratului General al Poliției înregistrat la 08 octombrie 2018, a fost declarat în termenul prevăzut de lege.

La 05 noiembrie 2018, în adresa intimatului Ion Sîrbu a fost expediată copia recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, cu înștiințarea de a depune referință la recurs.

La 15 noiembrie 2018, Ion Sîrbu a depus referință, solicitînd să fie respins recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, invocând că instanța de apel a verificat toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei cauze, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

La 10 decembrie 2018, Ministerul Afacerilor Interne a depus referință, solicitînd admiterea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției, ca fiind întemeiat.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh